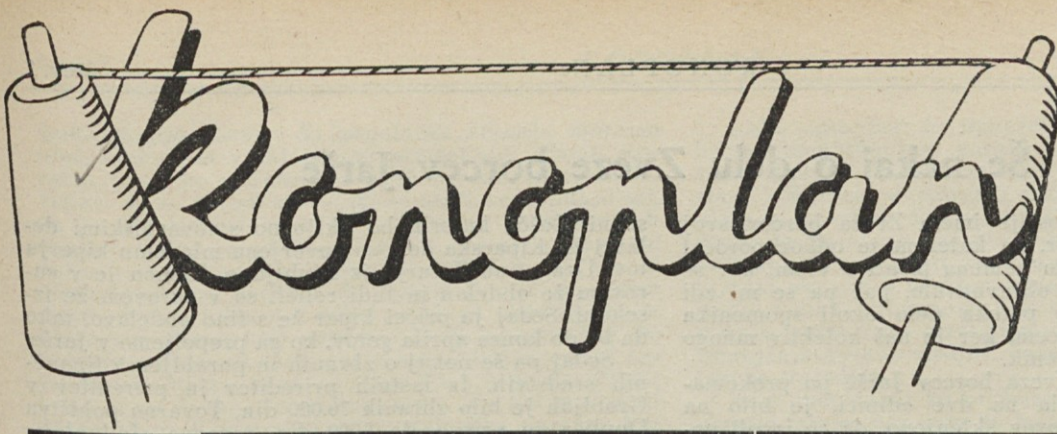

GLASILO
KOLEKTIVA
»INDUPLATI«
JARŠE

15. APRILA 1953

CENA DIN 10.—

ŠT. 7

Iz Jarš v svet

(Nadaljevanje)

Iz Bielefelda sva odpotovala proti Hamburgu in Kopenhagenu, kamor sva prispela 28. oktobra zjutraj. Deževen dan. Tu sva imela opravek pri podjetju Lis-sauer & Co. v zvezi s prodajo odpadkov. S tem pod-jetjem sva tudi sklenila pogodbo za naše odpadke, katere pa nismo realizirali. Mimogrede lahko omenim, da so sedaj te odpadke prodali v Avstrijo. Zaradi po-manjkanja časa ni bilo mogoče dobiti natančnejših podatkov o življenju Dancev, toda že ob bežnem po-gledu se vidi, da Danci živijo v blagostanju, seveda le tisti, ki so zaposleni. Še isti dan sva odpotovala dalje proti Švedski. Potovanje je bilo zelo zanimivo, ker se vožnja menjava železnica—trajekt—železnica, razen tega pa je tudi pokrajina drugačna kot pri nas. Med Dansko in Švedsko je za državljane teh držav prost prehod preko meje.

Prvo postajo sva napravila na Švedskem v Norrkö-pingu. To je razmeroma malo mesto, veliko kot Ljub-ljana, s približno 200.000 prebivalci. Norrköping je staro industrijsko mesto. Tu je postavljen spomenik očetu švedske industrije Louisu de Geer-u (1587 do 1652), ki je osnoval industrijo barvnih metalov (baker) in industrijo orožja. Ta starodavna industrija pa je v glavnem že zamrla, pač pa je sedaj na njenem mestu center švedske tekstilne industrije. V Norrköpingu je 90 % švedske volnene industrije, koncern Yfa, 60 % bombažne industrije ter ogromna podjetja za izdelo-vanje časopisnega papirja — roto papirja. Vsa ta in-dustrija, ki se nahaja tesno skupaj, idealno izkorišča reko (imena ne vem), ki teče skozi mesto in je plovna.

V Norrköpingu smo stopili v stik z dr. Cibulko, ki je prevzel naše zastopstvo. Po opravljenem poslu sva se napotila proti glavnemu mestu Stockholmu. Na Švedskem se voziš z železnico, ki je za evropske pojme višek komforta. Železnica je vsa elektrificirana, vagoni pa so opremljeni z najnovejšimi prido-bitvami tehnike, povsod pa vlada vzorna čistoča.

Stockholm je milijonsko mesto ter leži na morju, kjer ima tudi ogromne pristaniške naprave. Promet obsega krožno tramvajsko progo, medtem ko je v centru promet izključno z osebnimi avtomobili. Center mesta ima zelo ozke ulice, ki dajejo s svojimi trgovinami videz izrazito trgovskega mesta. Izložbe trgovin in notranjosti so izraz švedskega blagostanja, kjer je večina blaga sortirana po državah, iz katerih je uvo-zeno. Tak način prodaje ustreza veliki zahtevnosti Šveda, ki kupuje za svoje potrebe blago določenega izvora in znamke. Izmed vseh držav, katere sem obšel na tem potovanju, troši Švedska relativno največ la-nenih in konopljenih izdelkov, katere po večini uvaža, ker je domača industrija lanu in konoplje zelo majhna ter še zdaleka ne more kriti potreb. Povsod vidiš

lanene izdelke tako na železnici, v restavracijah ter na drugih javnih prostorih, prav posebno pa v gospo-dinjstvu.

Švedska meri od juga proti severu 1600 km, medtem ko je široka le 300 km. Deli se v severno, srednjo in južno Švedsko. Večina prebivalstva se nahaja v srednji in južni Švedski. To je dežela tisočernih jezer ter je zaradi tega tudi ribarstvo kot šport zelo razvito.

Na oblasti so social-demokrati, ki pa ne kažejo kake posebno močne razredne borbe. Njihova borba se opaža največ le pri pomoči, ki jo dajejo držav-nemu in združnemu sektorju v gospodarstvu. Indu-strija je v glavnem v privatnih rokah, in sicer 91 %, medtem ko je državnega sektorja 5 %, združnega sektorja pa je 4 %. Najmočnejši je državni sektor pri železnici z 89 %, združni sektor pa je najmočnejši v detajlni trgovini, in sicer 14 % ter močno vpliva na znižanje cen posebno pri živilih.

V Švedskem gospodarstvu je najmočnejše zastopana kovinska industrija z ladjedelstvom, industrija celu-loze, papirja, lesno obdelovalna industrija, rudarstvo in industrija specialnih jekel. Vsa ostala industrija in kmetijstvo pa ne zadoščata za domači trg ter lahko trdimo, da je Švedska relativno najmočnejši uvoznik v Evropi z dobro in močno valuto.

Na tisoč prebivalcev pride 36 osebnih avtomobilov, 207 telefonov, 105 kinematografskih stolov, in 303 radio aparati. Šved dela 21 minut za kilogram kruha, 11 mi-nut za kilogram krompirja, 9 minut za liter mleka, 87 minut za kg mesa, 170 minut za kg šunke, 140 minut za kg masla in 21 minut za kg sladkorja. Naštete šte-vilke prikazujejo visok standard Šveda, upoštevati pa moramo, da na Švedskem ni bilo vojne vihrje že več kot 100 let ter da odšteje Šved okrog 30 % svoje plače za stanovanje. Plača kvalificiranega delavca znaša 90—120 Š. kron na teden. Za otroka dobi vsake tri me-sece brez ozira na imovinsko stanje 70 Š. kron. Zdrav-nika za zdravljenje in zdravlila mora plačati sam. — Starostno ni zavarovan, lahko pa se zavaruje pri banč-nem zavodu. Šved nerad sam zida lastno hišo, zato pa je velika stanovanjska kriza, katero pa država omiljuje s stanovanjskimi bloki. Taka stanovanja, kakor tudi stanovanja na Švedskem sploh, so oprem-ljena z vsem komfortom in avtomatiziranimi kuhin-jami. Zelo drag pa je tobak in alkohol. Liter žganja stane v našem denarju, preračunano po kurzu okrog 3000 din, 20 kom. cigaret povprečne kvalitete pa 150 dinarjev. Zaradi visokih cen je uživanje alkohola zelo minimalno, pili bi ga pa prav radi, kot sem zvedel iz osebnih stikov s Švedi.

M. K.

(Dalje prihodnjič.)

Še nekaj o delu Zveze borcev Jarše

Dne 24. marca letos je imela Zveza borcev svoj redni letni občni zbor, na katerem je odbor poročal o svojem delu. Nimam namena pisati o vsem, kar se je na občnem zboru obravnavalo, pač pa se mi zdi nujno napisati, kako poteka delo okoli spomenika padlim borcem in talcem, ker je naš kolektiv mnogo prispeval za ta spomenik.

Potem, ko se je Zveza borcev Jarše po prekomasaciji občine razdelila na dve edinici, je bilo na skupni seji obeh odborov sklenjeno, da se izvoli poseben odbor za postavitev spomenika, ki naj skrbi za zbiranje finančnih sredstev, za oddajo del kiparju in kamnoseku, za ureditev prostora, kjer bo spomenik stal, in za slavnost na dan odkritja. Ta iniciativni odbor je sestavljen iz članov Zveze borcev Jarše in Preserje, ker bodo na plošči tudi imena padlih iz Preserij in so tako zajete vse vasi na območju bivšega KLO Jarše.

Iniciativni odbor je zadevo resno prijel v roke in takoj stopil v stik z arhitektom tov. Petrom Trpinom iz Šentvida nad Ljubljano, ki je naredil idejno skico za spomenik. Odbor je skupno z arhitektom izbral tudi prostor, kjer naj bi spomenik stal. Spomenik bo stal nasproti tistemu mestu, kjer je okupator avgusta leta 1941 ustrelil 5 talcev. Starejši delavci in nameščenci se bodo tega dneva gotovo še spomnili, posebno oni, ki so delali v predilnici. Prostor bo obzidan in dostopen z glavne ceste ter urejen kot park, da bo tudi podjetju v okras. Spomenik sam bo izdelan iz enega samega kosa marmora, katerega je odbor nabavil v Mirnu pri Gorici. Spomenik bo tehtal približno 7000 kg, visok bo 4 m in bo imel na treh straneh vklesane po tri reliefe, ki bodo predstavljali borbo, selitev in talce. Imena padlih borcev bodo vklesana na po-

sebni plošči, katerih bo vključno s tovarniškimi delavci 83. Kiparska dela so poverjena mlademu kiparju tov. Dragotinu Tršarju iz Ljubljane. Kamen je v surovem že obdelan in tudi reliefi so v surovem že izsekani. Sedaj je pričel kipar že s fino obdelavo, tako da bo do konca aprila gotov, ko ga prepeljemo v Jarše.

Sedaj pa še nekaj o zbranih in porabljenih finančnih sredstvih. Iz lastnih prireditvev in prireditvev v Grobljah je bilo zbranih 76.000 din, Tovarna pohištva Duplica je prispevala 8000 din, tovarna »Induplati« 300.000 din, prostovoljni prispevki kolektiva tovarne »Induplati« so znašali 93.212 din, prispevek tov. Peterlin Antonije iz Rodice 1000 din, prodane slike in drugi manjši prispevki so znašali 9844 din, tako da je do sedaj skupnih dohodkov za spomenik 488.056 dinarjev. Največ je prispeval naš kolektiv, brez katerih sredstev bi odbor ne mogel pristopiti k postavitvi spomenika, ki naj tudi vsem poznejšim rodovom pokaže, da smo padlim junakom hvaležni za njihovo največjo žrtev. Od gornje vsote je odbor dosedaj porabil za arhitekta in kiparja, za odlitke iz mavca in druge manjše izdatke 306.671 din.

Slovesno odkritje spomenika je določeno za 10. maj letos in je odbor že tudi načelno sestavil program slovesnosti. Predvidel je partizansko patrolo, ki bi šla v bližnje kraje, kjer so grobovi padlih borcev, položila tam vence in se ob času slovesnosti na dan 10. maja vrnila. Pri slovesnosti bo sodeloval tudi tovarniški pevski zbor in godbe iz bližnjih krajev.

O podrobnostih vas bomo še pravočasno obvestili, tako da boste na dan odkritja v čim večjem številu prisostvovali proslavi odkritja spomenika in spominu padlih borcev in talcev in posebno še spominu padlih članov našega kolektiva.

Kako ne smemo delati

Vsakemu izmed nas je znano, da ima normalno razvit človek petero čutov, in to: vid, sluh, vonj, tip in okus. Ni vam pa povsem znano dejstvo, da tkalka zamore uporabljati vsa čutila razen okusa pri svojem poslu. Obravnavajmo jih po vrsti: Dober vid je predpogoj za vsako tkalko glede na delovanje stroja, poteka votka in osnove, udeva v liste in greben. Z dobrim vidom preprečujemo večje napake v blagu. Dober sluh je potreben tkalskemu mojstru prav tako kot urarju pri popraviljanju šepajoče ure. Na tkalskem stroju je isto. S sluhom zaznavamo nepravilen tek stroja. Izkušen mojster že po sluhu spozna vir okvare, kot n. pr. neenakomerno udarjanje čolnička, nepravilen tek čolničkov, premočni ali prešibki udarci lučalnih ročic. S sluhom zaznavamo dostikrat tudi mesta, ki niso mazana. Tudi tkalke same, ki jim je dober tek stroja monotona melodija, s svojim sluhom zaznavajo motnje, ki nastanejo nepričakovano. Opozore na to mojstra, ki obvaruje stroj večjih in zlih okvar, ki bi nastale še večje z zakasnelim popravilom. Dostikrat se občutno maščuje misel ali rek: Bo že še šlo. V lažjih primerih, če je okvara neškodljiva pogonu, sme stroj obratovati predviden čas, če je pa težje po značaju, je bolje, da stroj miruje in čaka do popravila.

Preidimo na tretji čut, to je vonj. Tudi ta nas lahko obvaruje nesreč, namreč: Pod stroji se nabira prah, ki je sila vnetljiv, ležaji se grejejo, valjčki pri podnožkah se ne vrtijo in drsijo ob krivuljah. Mazalne luknjice so zamašene, torna mesta se poredko mažejo itd. Potom trenja in drgnjenja nastaja toplota, ki v nešteti primerih zaneti požar, kakor tudi iskre elektromotorjev, stikal in vodov. S pomočjo vonja lahko čutimo, da nekaj ne more biti v redu in takoj nas obljame slutnja — požar.

Za četrti čut, katerega imamo namen podrobneje obrazložiti in, da se resno pogledate v njegov smisel

in važnost, je tole: Vedno in povsod govorimo o kvaliteti blaga, bodisi mesa, moke tkanin, skratka povsod. Kot potrošniki zahtevamo, oziroma si želimo vedno najboljšo vrsto blaga. Kdo pa odgovarja za kvaliteto — kakovost? Živinorejec za prehrano in izrejo živine, kmetovalec in mlinar za kakovost moke, tkalec pa za tkanino. Vedno pa niso lahke možnosti za doseg kvalitete, ker je nešteto činiteljev, ki ne dovoljujejo, da izide iz procesa obdelave kot prvovrstno blago. Pri tkaninah so vzrok slabši kvaliteti, kljub pazljivemu tkanju, surovine in njih predelava, neprimerno shranjevanje, izrabljen strojni park. Tudi predpisi, to je razmerje med gostoto osnove in votka, številke ene in druge preje so lahko vzrok, da ne moremo proizvajati kvalitetnega blaga.

Kaj je kvalitetna tkanina? Ona, ki ustreza željam kupca — recimo nam samim. Potrošnik gleda v izložbi tkanino ter jo ocenjuje po lepoti, barvi, čistoči. V trgovini si jo ogleda bližje, gleda na napake, mislim tudi, take, zaradi katerih se ne morete zagovarjati sami ali celo plačevati kazni. Nadalje si ogleda, kakšen je krajec, lep ali zveržen, zadostna širina, da blago ni preozko. Tudi otipati jo moremo nehotе. Flanelo želimo bolj mehko, platno za rjuhe iz fine preje in lepo tkano, volneno blago, da se čuti med prsti voljno itd. Bolj kritičen potrošnik se zanima za stalnost barv pri pranju in napram svetlobi. Drugi kupuje plahte in želi vedeti nepropustnost vode, težo na m², jakost z ozirom na transport in tudi razteznost marsikoga zanima.

Pridemo k cilju, važnost tipanja (ne otipavanja). Vzemimo primer: Brisače, vsakdanja potreba, hočemo imeti kvalitetne. Imeti moramo na vseh strojih enako število votkov. To se da doseči s primernimi izmerjalci. Sedaj moramo dobiti pravilno razmerje med odvijanjem osnove in navijanjem blaga. Osnovni valj zaviramo z verigami ter utežmi na vzvodih. Od za-

četka tkanja osnove do popolnega tkanja moramo uteži skoraj na vsaki izmeni premakniti. (Paziti moramo, da so po možnosti na obeh vzvodih uteži enako velike, da so vzvodi ravni, da se uteži ne dotikajo tal, da je oddaljenost uteži od vrtilišča na obeh vzvodih enaka.) To pa zaradi tega, ker se premer osnove na valju vedno manjša, osnove je vedno manj. Če bi ostale uteži od začetka do konca tkanja na istem mestu, bi pri tipanju z roko na blagu občutili, da je blago postopoma bolj napeto, kar pa ne sme biti, če hočemo vzdrževati ravnovesje med odvijanjem in navijanjem. Opisati se ta občutek tipanja ne da. Pridobimo si ga lahko, če se zavedamo, da hočemo tkati dobro blago. Kakor mati prime dojenčka narahlo, ker ga ima rajši kakor odraslega paglavca, ki ji nagaja, pri čemer je njena roka trša. Udarjanje na tipke pri klavirju je umetnost, in tudi to tipanje na blagu bi skoraj lahko rekli, da je umetnost.

Kako opravimo to tipanje? Prste desne roke položimo med tkanjem narahlo na blago ter preizkušamo, koliko se tkanina pod prsti podaja, več ali manj. Občutek si moramo prilastiti. Za vsako vrsto blaga si moramo dobiti drugačen občutek. Ko občutimo, da je blago pretrdo, vemo, da je treba uteži premakniti, zmanjšati zaviranje. To uravnavanje odvijanja osnove in navijanje blaga je finesa, ki neverjetno veliko pripomore kvaliteti, povečanju proizvodnje, zmanjšuje pretrge niti, boljše tek čolničkov, zmanjšuje obrabo strojev, čuva lučalnice in tudi greben je trajnejši.

Vsak dan, takoj ko pridete na izmeno in pri prvih obratih stroja, naj vam bo to prvo opravilo. Ne pozabite medtem, preden začnete tkati, rahlo namazati vretena, pregledati čolničke, da nimajo topih konic in da niso raskavi. Poskusite s tem načinom dela in uspeh bo viden.

Korbar

Nekaj o higiensko-tehnični zaščiti pri delu

Problem, kateremu smo doslej posvečali vse premalo pozornost, je brezdvomno higiensko-tehnična zaščita dela. Kljub temu, da obstajajo v naši gospodarski zakonodaji predpisi, ki ta vprašanja zelo detajlno urejajo (zakon o Inšpekciji dela, zakon o Sanitarni inšpekciji, Splošni pravilnik o higiensko-tehničnih ukrepih pri delu in še cela vrsta pravilnikov), ne moremo ostati ravnodušni ob neprestanem porastu nesreč in s tem povezanih izdatkov. Primerjalni podatki za leto 1950 in 1951 nam dajo naslednjo sliko:

leto	število nesreč na 100 zaposlenih	število smrtnih nesreč na 100 zaposlenih
1950	4,05	1,12
1951	5,45	1,21

To sliko dopolnjujejo še podatki o invalidnih dela. Leta 1946 je prišlo na 1000 zaposlenih 3,7 invalidov, leta 1951—2 pa že 6,2. Če si še predstavljamo, da stalen porast nesrečnih primerov spremlja tudi porast vsote, ki jo vsako leto izplačamo v obliki podpor, invalidnin itd., in da po drugi strani kvalificirana delovna sila vsakodnevno izpada iz proizvodnje, nam morajo biti posledice neupoštevanja higiensko-tehničnih predpisov pri delu povsem jasne.

Tehnični progres, ekstenzivni in intenzivni, porast proizvodnje, vedno večje razpolaganje s proizvodi človeškega dela spremlja stalen porast nesreč. V Vel. Britaniji n. pr. je bil prav s tehničnim razvojem in intenzivno industrializacijo ugotovljen nenehen porast nesrečnih primerov. Vendar pa so danes že odkrili, da z relativno neznatnimi prihranki pri uva-

janju zaščitnih mer in sredstev pri delu nikakor ne dvigajo svoje retabilnosti, temveč prav nasprotno: s povečanjem izdatkov za invalidnine in izgubo kvalificirane delovne sile svojo rentabilnost znatno znižujejo. V nekem ameriškem podjetju so ugotovili, da je po uvedbi zaščite pri delu proizvodnja porastla za 14,4 % na uro, število nesreč pa se je zmanjšalo za 10,4 %. Sigurnost, s katero so delavci delali, je, kot vidimo, ugodno vplivala na količino proizvodnje.

Če analiziramo število nesreč po vzrokih (v Jugoslaviji), vidimo, da se večina nesreč primeri zaradi nepravilnega načina dela (posebno pri mlajšem kadru), zaradi nepazljivosti, zanemarjanja predpisov in seveda tudi zaradi pomanjkanja ustreznih zaščitnih naprav ter pomanjkljivo formuliranih predpisov vodstva podjetja. Odgovornost za nesreče leži v prvi vrsti seveda na vodstvu podjetja (direktor, upravni odbor in sindikat, ki odgovarjajo za organizacijo dela v podjetju). Izdatki za zaščitne naprave, za najenostavnejša svarila v obliki napisov in plakatov, za navodila pri delu itd., so običajno že v absolutni vsoti povsem neznatni, v primerjavi z izgubo, ki jo utrpí skupnost, pa izginejo. Zato lahko mirno trdimo, da je uspešna higiensko-tehnična zaščita za podjetje, in še prav posebej za družbo, visoko rentabilna. Se vse bolj pa je zahteva po varnosti pri delu očitna ob dejstvu, da mora biti delo v tovarni ne le običajna služba, temveč življenjsko opravilo delovnega kolektiva, ki mu je zaupano upravljanje. Kratkovidno bi ravnal tisti kolektiv, ki bi iz trenutnih koristi prezrl prednosti, ki jih ima ob zdravem in prijetnem delu na svojem delovnem mestu.

D.

Kdaj bomo osnovali v našem podjetju žensko gasilsko četo?

Udejstvovanje naših žena in deklet v gasilstvu ni več nič novega, saj sega to udejstvovanje že desetletja nazaj in ga ni skoraj več prostovoljnega gasilskega društva, kjer bi ne bile tudi žene zastopane in vršile vzporedno z moškimi tovariši nesebično in požrtvovalno častne dolžnosti gasilca v obrambi skupnega ljudskega premoženja pred požarnimi in drugimi elementarnimi nevarnostmi. Tako imajo tudi v mnogih industrijskih obratih posebne ženske industrijske gasilske čete, ki se zelo požrtvovalno udeležujejo, ne samo na gasilskih vajah in drugih gasilsko tehničnih izpopolnitvah, temveč so tudi vzor drugim organizacijam v podjetju v kulturno-prosvetnem in fizikalnem delu. Tako mi je nedavno pravil neki tovariš iz Skofješke predilnice, da je v njihovi tovarni najbolj agilna ženska gasilska četa, katera ne samo

da redno hodi na gasilske vaje, temveč je tudi najbolj agilna v kulturno-prosvetnem delu in je to edina organizacija v podjetju, ki je imela največ prosvetnih prireditiv. Same med seboj so uvedle zelo strogo disciplino in zelo redki so primeri upravičenih izostankov od gasilskih vaj, ki se vršijo redno po delovnem času, neopravičenih izostankov pa sploh ni. Jasno in popolnoma umljivo je, da gre takemu društvu tako uprava podjetja kakor delavski svet v vseh oziarih na roko in jim nudi vse, kar potrebujejo za izpopolnitev požarno-varnostnih pripomočkov, kakor tudi za njih osebno opremo. Vse članice društva imajo popolno delovno in paradno uniformo, katero zelo rade oblečejo in so nanjo ponosne.

In pri nas? Ali ne zaposluje naš kolektiv nad dve tretjini žena in deklet, ki bi morale biti tudi v indu-

sicer konjske. Naš pram je pretekli mesec v elegantnem kasu odpihnil naše krasno skladišče za odpadke in ropotijo. Mi smo bili veseli, da imamo sedaj lepši vhod v skladišče, Limbek pa je zelo žalosten pobiral rezultate elegantnega kasa. Ker smo že ravno pri športu, pa vam moram povedati, da so naši planinci v marcu bili na Mali planini, tečajniki pa na Veliki planini. Tega izleta se je udeležila precej pisana družba športnikov. Najvažnejši dogodek na ta dan pa je bil, da so našega Bitenka prekrstili v Pikl-na zato, ker ima največje zasluge za jutranje kvartete. Upamo, da se bo še vnaprej udeleževal v tem lepem športu.

V zadnji številki »Konoplana« sem bral, da bo v začetku marca naša dramatična skupina uprizorila igro »Za stanovanje gre«. Pridno sem hodil v dvorano čakati, kdaj bom videl to lepo igro, posebno pa še zaradi tega, ker vam zaupno povem, da tudi stanovanje iščem. No, sedaj pa sem zvedel po ovinkih, da so to igro preimenovali v »Za stanovanje ne bo šlo«.

Skoraj bi vam pozabil povedati, da je imel naš »Partizan« občni zbor. Že 14 dni so nam ogromni le-

paki naznanjali ta važni dan. In na dan občnega zbora je tisočglava množica drla proti dvorani, tako da je delovni predsednik komaj prišel do svojega predsedstva. No, delovni predsednik je zelo možato opravil svojo nalogo in to priliklo tudi porabil, da je navzočo tisočglavo množico malo opral, posebno pa naš nadebudni strokovni kader. Izgleda pa, da je to pranje malo pomagalo, ker smo kmalu na to igrali ping-pong. Tudi ta športna igra je zelo lepa, za njeno lepoto pa prav posebno skrbi naš Duško. Njegova dolgoletna želja, da bi bil prvi, se ni izpolnila, pa upamo, da je drugje prvi, kar je pa verjetno tudi vzrok, da ni bil pri ping-pongu prvi.

Pa pišite kaj. Vas pozdravlja

Pepe.

P. S. Uredništvo otvarja novo rubriko pod naslovom »Vesela kronika«. Za čim boljše vsebino pa se obrača na naš kolektiv s prošnjo, da bi Pepetu poslal svoje prispevke iz obratov. Zadostuje, če napišeš, kaj si videl in izvedel, pa vržeš v skrinjico za predloge. Pepe bo že tako obrnil, da bo prav.

Odgovori...

Tovarišicam Velepec Ani, Kos Mariji, Kokalj Ani in Cotman Ivanki v mokri predilnici.

Na vaše vprašanje, ki ste ga na lističu vrgle v skrinjico za predloge in pritožbe, zakaj ne dobite 5 tedne dopusta, ker že delate 14 let v mokri predilnici, vam sporočamo, da imajo po Tarifnem pravilniku samo one delavke in delavci, ki so nepretrgoma zaposleni v predpredilnici več kot 10 let, pravico do 18-dnevnega rednega letnega dopusta. Vi pa delate v mokri predilnici in je vaš redni delovni čas le 7 ur dnevno ter vam je že pri tem priznana olajšava zaradi naporenega dela v mokri predilnici.

Sekretariat.

Nepoznanemu tovarišu iz predilnice.

Tvojo pritožbo, ki si jo vrgel v skrinjico za pritožbe in predloge, je prejela uprava podjetja. V njej želiš in zahtevaš, da se že končno uredi vprašanje tatvin posameznih delov koles, da ne bo danes zmanjkala sesalka, jutri ventiček, kakor je bil to pri tebi primer itd. Tu nam nič drugega ne pomaga, kakor da se vsi zavzamemo kot celota, da pazimo eden na drugega, da zasačimo take zlikovce in z njimi pošteno obračunamo. Ne moremo pa postaviti za čuvanje koles posebnega nočnega čuvaja. V tolažbo pa lahko povemo vsem, da bodo naši nočni čuvaji obračali odslej naprej malo več pozornosti tudi na shrambo koles in ni »hudič«, da bomo tudi tu nekoga zasačili in z njim obračunali.

Uprava.

Naš kino-sporod v mesecu aprilu

Dne 1. in 2. IV.: Ameriški film »S čredami čez kontinent«. — Film prikazuje potovanje 3200 milj po avstralskih puščavah, prelazih, pečinah, okuženih in nevarnih vodah. Veličasten prikaz volje človeka.

Dne 4. in 5. IV.: Ameriški film »Prostor na soncu« (ameriška tragedija po romanu). — Nek nadebudni mladenič po svojih rodbinskih zvezah dobi službo v tovarni. Tu se zaljubi v mlado delavko Alice. Kmalu nato pa se spozna s hčerko bogatega tovarnarja, ter se z njo poroči. Alice mu sedaj postane nadležna, zato jo nekega dne povabi na vožnjo s čolnom ter jo v samoti utopi. Nato pride on pred sodišče, ki ga pripozna za krivca umora, ter ga obsodi na smrt na električnem stolu.

Dne 8. in 9. IV.: Ameriški film »Zaklad Siera Madre«. — Film nam prikazuje napore kopačev zlata, njih pohlep in zavist, katera ne pozna meje.

Dne 11. in 12. IV.: Francoski film »Prokleti«. — Po porazu »Tretjega Rajha« so razni višji nacistični funkcionarji hoteli s podmornico pobegniti v Južno Ameriko; ker pa so imeli s seboj bolnika, prisilijo nekega zdravnika, da gre z njimi. Med vožnjo pa se med seboj sporečejo, pride do streljanja in raznih drugih scen tako, da končno ostane samo še zdravnik živ, ki se reši.

Dne 15. in 16. IV.: Ameriški film »Draga Ruth«. — Zelo zabaven in kratkočasen film.

Dne 18. in 19. IV.: Ameriški film »Njeno maščevanje«. — Film prikazuje Henryja Maurierja, ki ima bolno ženo ter je obenem zaljubljen v lepo mlado prodajalko Doris. Ko mu žena umre, se tudi z njo poroči. Negovalka njegove žene Jannete pa ga iz maščevanja zatoži na sodišču, da je ženo umoril, zaradi tega ga obsodijo na smrt. Reši ga njegov prijatelj zdravnik, ki dokaže, da je Jannete morilec.

Dne 22. in 23. IV.: Ameriški barvni film »Zlomljena puščica«. — Film nam prikazuje boje med Indijanci in Amerikanci.

Dne 25. in 26. IV.: Film »Hiša na 92. cesti«. — Špijski film o nemški produkciji atomske bombe.

Redne kino predstave se vršijo vsako sredo ob 19. uri, vsak četrtek ob 20. uri, vsako soboto ob 20. uri in vsako nedeljo ob 16. in 18. uri.

Poleg teh predstav predvajamo večkrat tudi izredne filme, kar bo posebej objavljeno.

Odgovorni urednik: Lojze Batič

Tisk Triglavske tiskarne v Ljubljani